

לשמר את המומנטום ההתקפי ולמנוע מהמשטר להתעשת

written by מאיר בן שבת | 02.03.2026

"שעת החופש שלכם הגיעה. כאשר נסיים, קחו לידיכם את השלטון, זו ההזדמנות היחידה שלכם מזה דורות". כך קרא הנשיא דונלד טראמפ לאזרחי איראן. החזיק החרה אחריו ראש הממשלה נתניהו שהפציר בפרסית: "בקרוב יגיע הרגע שלכם לצאת לרחובות, אל תחמיצו את ההזדמנות".

מעבר למטרות הצבאיות הקונקרטיות שנקבעו לה, המתקפה על איראן, שמתנהלת עד כה למופת, נועדה באופן מוצהר ליצור את התנאים שיעודדו את הציבור להתקומם ולהפיל את השלטון.

חיסולם של בכירי השילטון ובראשם המנהיג העליון עלי ח'מנאי, כמו גם תקיפת סמלי המשטר, נותנים תוקף ממשי לכוונות אלה. כך גם הפשטתו מיכולותיו האסטרטגיות והצגתו מוכה, מבודד ומושפל. נדמה שכל המהלכים הקודמים לא היו אלא סלילת הדרך לביצועו של "שאגת אריה".

ועדיין, קשה להעריך אם יהיה די בכל אלה, כדי לדחוף ברגע הנכון את ההמונים להתעמת חזיתית עם מנגנוני המשטר ותומכיו, ולהוביל לשינוי המיוחל.

כיצד נכון לפעול כדי להגדיל את הסיכויים לכך ?

1. שימור מומנטום של הפסד והידרדרות ☒ לשם כך נידרש מאמץ מתמשך בכל התחומים, שיוביל את המשטר מדחי אל דחי ואת העם באיראן לתחושה של חוסר תקווה תחת משטר זה.

חשוב לחזק את המסר כי הפעולה לא מוגבלת בזמן ולסגור את הדלת להסכם מדיני.

2. שיבוש לאורך זמן את המאמצים לבחירת מחליפו של עלי ח'מנאי, חיסול "ההנהגה הזמנית" ופגיעה ביורשים הפוטנציאליים מתוך המחנה הקיצוני-

המועמד הבולט כרגע הוא בנו ☒ מוג'תבא חוסייני ☒ שנחשב לשמרן קיצוני ובעל קשרים הדוקים עם משמרות המהפכה. נכון לפעול לחיסולו עוד בטרם יישב על כסא אביו. כך גם לגבי עלי לאריג'אני ☒ מזכיר המועצה העליונה לביטחון לאומי ☒ שאיננו איש דת ולכן הוא לא רשאי להיבחר למנהיג העליון, אך הוא מרכז בידיו סמכויות רבות ומתפקד בפועל כ"מנכ"ל של המדינה".

3. הרחבת הנתק הפיסי והתקשורתי בין ההנהגה לעם: הסתתרות המנהיגים כשלעצמה כבר יוצרת חייץ בינם לבין העם. כדי להעצים זאת נכון לשתק את ערוצי האינטרנט

ואמצעי התקשורת הממסדיים שבשימושם, דרכם הם מתקשרים עם הציבור ומעבירים מסרי תעמולה.

4. **העצמת הפגיעה בבסיסי המשטר** ☒ בדגש על מרכזי הפעילות של הבסיג' והגורמים המעורבים במאמצי הדיכוי של המחאות. לתקיפת המטה הכללי של ביטחון הפנים, ערך רב בקשר לכך.

5. **תקיפת אנשי משמר בתי הכלא** באופן שיאפשר את בריחתם של אלפי מתנגדי המשטר והאסירים הפוליטיים המוחזקים בהם.

6. **עידוד עריקה של בכירים איראנים ושל יחידות מהצבא הסדיר של איראן (ארתש) שמנוהל בנפרד מ"משמרות המהפכה"**. השילוב של הלחץ הצבאי עם המצוקה כלכלית ותחושת חוסר התוחלת מגדיל את סיכויי ההצלחה. כמובן כיוונים אלה מחייבים פעילות חשאית אינטנסיבית של אירגוני המודיעין.

7. **תמיכה אקטיבית בקבוצות הכורדים החמושים באיראן ובמליציות חמושות נוספות שפועלות בגבולות המדינה**. נכון לעודד את שותפות ביניהן ואת התאום עם קבוצות המחאה כדי לאפשר צמיחתה של מנהיגות אופוזיציונית.

8. **עידוד מנהיגי סעודיה ואיחוד האמירויות להחרפת צעדיהן נגד איראן**. קשה לדעת אם התקפותיה של איראן עליהן יצרו מוטיבציה מספקת להחלטה על הצטרפותן למתקפה עליה, אך גם בלי זאת יש ערך לביצוע מהלכים כדוגמת ניתוק היחסים המדיניים והכלכליים, כדי לחזק את בידודו של המשטר ואת התחושה כי דרכו מובילה רק למבוי סתום.

למרות שקשה להעריך את יחסי הכוחות האמיתיים בין אזרחי איראן המתנגדים למשטר לבין תומכיו, אפשר לקבוע: בתום מערכה זו העם באיראן יקבל את התנאים הטובים ביותר אי פעם כדי להחליף את המשטר.

מבחינתה של ישראל, ספק אם תהיה לה עוד הזדמנות כמו זו לטפל באופן יסודי במשטר המאיים על קיומה ולכן היא צריכה למצותה עד תום.

ביוני אשתקד כאשר תקפנו באיראן במסגרת "עם כלביא", אמר קנצלר גרמניה כי ישראל "עושה את העבודה המלוכלכת עבור כולנו". מבצע "שאגת אריה" הוא ההזדמנות להשלים את העבודה, לחולל שינוי יסודי באזור ולהשפיע על עיצוב הסדר העולמי החדש.

המאמר פורסם בישראל היום, בתאריך 02 במרץ 2026.

*הדעות המובעות בפרסומי מכון משגב הן על דעת המחברים בלבד.